

«دولت اسلامی از همین حالا جنگ را باخته است»

ترجمه‌ی مصی ش.

در یک مصاحبه با یکی از اعضای ی.پ.گ.^۱ به نام محمود برکسودان^۲، که در روز ۱۷ اکتبر در روزنامه *اوزگور گوندوم*^۳ (روزنامه‌ی ترک‌زبان هوادار کردها) منتشر شده و در وب‌سایت انگلیسی زبان *روژئاوا* هم چاپ شده است، می‌خوانیم که نیروهای داعش از هم‌اکنون نبرد را در کوبانی باخته‌اند. محمود برکسودان از فرماندهان واحد حفاظت خلق (ی.پ.گ) اظهارات پیروزمندانه‌ای در این گفتگو بیان می‌دارد.

چکیده‌ی مصاحبه با محمود برکسودان را در این‌جا می‌آوریم :

علت این همه خصومت داعش نسبت به شما چیست ؟

داعش در ژوئیه به مدت یک ماه تلاش کرد که کوبانی را محاصره کند، اما موفق نشد و نیروهای زیادی را از دست داد، دومین‌بار در ماه سپتامبر داعش تلاش می‌کند که اهداف خودش را که صرفاً ژئواستراتژیک نیست، دنبال کند. درست است که کوبانی از لحاظ جغرافیایی شهری محصور در خشکی است و حمله به آن سهل است ولی این تنها دلیل حمله به کوبانی نبوده است. «انقلاب ۱۹ ژوئیه ۲۰۱۲ در روژئاوا، در کوبانی اتفاق افتاده است و این شهر نمادی از مقاومت و آزادی شده است. بدین خاطر کوبانی مانعی است برای پیشبرد اهداف قدرت‌های منطقه و بین‌المللی که از بیان اراده‌ی آزاد کردها می‌ترسند». این یک اشاره روشنی به ترکیه است! «نیروهای داعش فکر می‌کردند که می‌توانند اراده‌ی ما را سریع بشکنند و کوبانی را به آسانی به تسخیر درآورند» ولی با وجود به‌کار گرفتن هفتاد درصد از نیروهای خودشان برای تسخیر کوبانی، به هدفشان نرسیدند.

ی.پ.گ و ی.پ.ژ چه تاکتیکی به‌کار بردند؟

محمود برکسودان توضیح می‌دهد: در دومین حمله به کوبانی چندین مرحله‌ی پی‌درپی داشتیم. در مرحله‌ی اول داعش ده‌ها روستای اطراف شهر را محاصره کرد و طبق یک تکنیک عادی و همیشگی‌شان هم‌زمان به چهار و یا پنج جبهه با سلاح‌های سنگین و تانک حمله کردند. «البته فکر می‌کردند همه چیز همان‌طوری که در موصل (در عراق) و دیگر مناطق گذشت، پیش خواهد رفت و کوبانی در عرض چند روز سقوط خواهد کرد. در واقع فکر می‌کردند که در یک هفته کار کوبانی تمام است. و تقریباً ترکیه و قدرت‌های بزرگ هم همین ارزیابی را کرده بودند.

اما، در واقعیت، سه هفته طول کشید تا نیروهای داعش فقط به اطراف شهر رسیدند. ی.پ.گ و ی.پ.ژ از تمام روستاها دفاع کردند و روستاها از جمعیت غیر نظامی تخلیه شد، و بایک عقب‌نشینی منظم

1 Unités de protection populaire (YPG)

2 Mehmûd Berxwedan

3 Qzğûr Gûndem

نیروهای خود را حفظ کردند. نیروهای داعش قصد داشتند که نیروی اصلی و اساسی ما را در همان روستاها قبل، از رسیدن به شهر درهم بشکنند. اما ما می‌خواستیم که نبرد واقعی را در شهر به پیش ببریم.

بازگشت امید!

به مدت سه هفته، رئیس جمهور ترکیه، اردوغان و بسیاری دیگر از دولت‌ها در تمام دنیا فکر می‌کردند که کوبانی به زودی سقوط خواهد کرد. «درست موقعی که همه بر این باور بودند، ما داعش را شکست دادیم. یک ماه گذشت و ماه دیگری آغاز شده است. برای ما این یک مقاومت تاریخی بود. و الان سه روز است که داعش حتی یک قدم به جلو نیامده است. در عرض این سه روز نه تنها ما عقب‌نشینی نکردیم که حتی مناطقی را دوباره بدست گرفتیم. داعش شکست خورده است، [آن‌ها] از پا افتاده‌اند. در ماه اول حمله‌ی داعش کار ما مقاومت بود و در ماه دوم می‌خواهیم داعش را نابود کنیم. هدف فعلی ما تنها مقاومت نیست بلکه می‌خواهیم بر داعش پیروز شویم.

روحیه‌ی جهادگران داعش را چگونه می‌یابید؟

به گفته‌ی محمود برکسودان، به‌ترین نیروی داعش خسته و درمانده شدند و نیروهای ذخیره‌ی کم‌تجربه و با کارایی کمتر، هم اکنون به میدان آمده است. «ما دیدیم که در دست کودکان سلاح دادند و به تازگی هم یک گروهی از زنان را به عنوان واحد زنان کتیب/انسای به میدان آوردند و هم چنین از راه‌های دور نیروهای کمکی تقاضا می‌کنند. با وجود همه‌ی این تلاش‌ها، در سه هفته‌ی اخیر ما روحیه‌ی داعش را درهم شکستیم. این شهر، شهر ماست. ما هر کوی و برزن این شهر را می‌شناسیم و می‌دانیم که از کدام طرف دشمن حمله خواهد کرد. از دیروز، ما پنج یا شش محله را دوباره بدست گرفتیم و در جبهه‌ی غربی توانستیم داعش را از کوبانی بیرون بیاندازیم.

ترکیه منتظر چیست؟

به تازگی، راکت‌هایی شلیک شده از طرف داعش به خاک ترکیه اصابت کرده است. محمود برکسودان فکر می‌کند که این فقط یک تصادف محض بوده است چرا که «داعش هرگز عمدتاً به طرف شرکای خودش شلیک نخواهد کرد». بی‌عملی ترکیه در مقابل داعش به تنهایی گویای این امر هست. «اگر ما به‌طور اتفاقی گلوله‌ای به سمت ترکیه شلیک کرده بودیم، می‌دیدید که ترکیه چه جهنمی به پا می‌کرد.

درباره‌ی بمباران آمریکا و کشورهای عرب چه فکر می‌کنید؟

نیروهای ائتلاف تحت هدایت آمریکا فکر می‌کردند که شهر در یک هفته سقوط خواهد کرد. ۱۵ تا ۲۰ روز مقاومت کوبانی هر بهانه‌ای برای این که عکس‌العمل نشان ندهند را از ایشان سلب کرد و بالاخره نیروی ائتلاف تصمیم به بمباران بعضی از مواضع مهاجمین گرفت. در ابتدا به‌طور کور بدون هیچ‌گونه هماهنگی با نیروهای ارتش مردمی (ی.پ.گ و ی.پ.ژ). اما هم‌اکنون ارتباطی برقرار شده است و از ده

روز قبل شرایط تغییر کرده است و نیروهای ائتلاف نقشی را به عهده گرفتند. فعلا خطا و اشتباهی از جانب نیروهای ائتلاف دیده نشده است.

« البته اگر ائتلاف شکل گرفته علیه داعش قصد پیروزی بر داعش را داشته باشد، باید سلاح و مهمات برای کسانی که در نبرد رو در رو با داعش هستند، تهیه کنند و این نیروهایی که در نبرد رو در رو با داعش هستند، نیروهای ی.پ.گ و ی.پ.ژ می‌باشد. مبارزین که می‌خواهند به ما بپیوندند، باید اجازه داشته باشند که به ما ملحق شوند، در حالی که ترکیه اجازه نمی‌دهد. به هر حال باید فشار لازم را به ترکیه آورد که راه رفت و آمد را باز کند.

منبع : (<http://www.alternativelibertaire.org/?L-Etat-islamique-a-deja-perdu-la>)

«بارسلون، ورشو و استالین‌گراد»

گزارشی از تجمعات نیروهای چپ فرانسه در همبستگی با کوبانی

توضیح:

به دعوت کمیته‌ی هماهنگی برای همبستگی با کوبانی تظاهرات‌هایی در روزهای ۲۷ سپتامبر، ۱۱ و ۱۸ اکتبر در پاریس به همراهی کردهای مقیم فرانسه، حامی مقاومت^۴، حزب کمونیست فرانسه^۵، حزب نوین ضد سرمایه‌داری^۶، جبهه‌ی چپ^۷ و چندین گروه چپ رادیکال (آلترناتیو آزادی‌خواه)^۸... برای حمایت از مبارزه و مقاومت کوبانی صورت گرفت.

در روز ۱۱ اکتبر تظاهرات عظیمی در پاریس صورت گرفت و در ۱۸ اکتبر هم راهپیمایی بزرگی از میدان باستیل به سمت میدان ملت برگزار شد. در صف تظاهرکنندگان، عکس‌هایی از جان‌باختگان حمل می‌شد. هم‌چنین شعارهایی با مضمون «کوبانی سقوط نمی‌کند»، «داعش هرگز به کوبانی راه نمی‌یابد» و «نبرد کوبانی نبرد ماست» ... به چشم می‌خورد.

در پایان مراسم در میدان ملت، نمایندگان از گروه‌های مختلف حمایت خود را از کوبانی با بیان سخنانی اعلام کردند. از جمله نماینده‌ای از حزب کمونیست فرانسه، حزب نوین ضد سرمایه‌داری، نماینده‌ای از سبزها و هم‌چنین سخنرانی از طرف گروه‌های آزادی‌خواه با مضمون زیر خوانده شد:

4 Kurde de la mouvance du PKK et du PYD

5 Parti communiste Français

6 Nouveau parti anticapitaliste

7 Front de gauche

8 Alternative Libertaire

«بارسلون، ورشو و استالین گراد»

نبردی که امروز و هم‌اکنون در کوبانی جاری است، خاطره‌ی نبرد و مقاومت سه شهر بارسلون، ورشو و استالین‌گراد را به یادمان می‌آورد:

بارسلون در سال ۱۹۳۶، شهر کارگری که به عنوان کانون انقلاب اسپانیا، فاشیست‌ها را شکست داد. در بارسلون دو جهان با هم در نبرد بودند، از طرفی نیروهای آزادی‌خواه و سکولار، فمینیست و انقلابی و در طرف دیگر ارتجاع و فاشیسم و نیروهای فئاتی‌ک مذهبی. چگونه می‌شود که امروز در نبرد کوبانی بارسلون را به یاد نیاوریم؟

ورشو هم در سال ۱۹۴۴ یعنی دقیقاً هفتاد سال قبل به همت شورشیان لهستانی به مدت شصت روز در مقابل ارتش نازی‌ها ایستادگی کرد. در این شصت روز شورشیان خیابان به خیابان، محله به محله، کوچه به کوچه و خانه به خانه جنگیدند.

استالین‌گراد در سال ۱۹۴۳ ماهها در مقابل ارتش هیتلری مقاومت کرد، و هیتلر نتوانست لین را شهر را تسخیر کند. روحیه ارتش هیتلر در آنجا تضعیف و پیشروی ارتش‌اش متوقف شد و این شکست سر‌آغازی بود برای شکست نهایی ارتش هیتلر!

چگونه می‌شود امروز آرزو نکنیم که کوبانی استالین‌گراد دولت اسلامی شود؟

زنان و مردانی که در کوبانی نبرد می‌کنند به خوبی می‌دانند که بر شانه‌های خود امید امکان آینده‌ای متفاوت را برای کل خاورمیانه حمل می‌کنند، امید، امکان یک کنفدراسیون دمکراتیک که در کردستان سوریه از سال ۲۰۱۲ به اجرا گذاشته شده است.

در پایان باید اضافه کنیم که:

کردهای چپ را نباید برای جلب توجه و خودشیرینی در مقابل ترکیه، در رده‌ی تروریست بگذاریم.

پناهندگان کرد نیاز به یاری دارند نه گاز اشک‌آور ارتش ترکیه!

کوبانی نیاز به سلاح و مهمات و نیروهای کمکی دارد نه بسته شدن مرزها!

نبرد کوبانی نبرد همه‌ی ماست!

زنده باد کوبانی زنده باد کردستان آزاد!

زنده باد انقلاب!